

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΤΗΣ Κ. ΧΙΛ.

—ο—

Παρεστάθημεν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Κ. Χιλ. Ἡ Κ. Χιλ, πολίτις τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς θρεψάσης ἡμᾶς πεινῶντας καὶ ἐνδυσάσης γυμνητεύοντας ἐν ἡμέραις θλίψεως καὶ ὀδύνης, εἶναι γνωστὴ πρὸ ἑτῶν ἐν Ἑλλάδι, ὡς ὅλως καὶ κατ' ἐξίρετον ἀφιερωθείσα εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνίδων. Καὶ τοῦτο λέγοντες δὲν λέγομεν ὑπερβολὴν διότι ἀξιοθαύμαστος εἶναι τοιάντι ἡ μητρικὴ προσπάθεια καὶ ἡ ἀγρυπνὸς μέριμνα μεθ' ὧν ἀδιακόπως καταγίνεται οὐχὶ ἀπλῶς εἰς διδασκαλίαν γραμμάτων, ἀλλ' εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἠθῶν, εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς καρδίας, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς, καὶ ταῦτα κατὰ τὰς ἑλληνικὰς καὶ χριστιανικὰς ἡμῶν παραδόσεις, καὶ δι' Ἑλλήνων διδασκάλων, πλὴν τῶν διδασκόντων τὴν ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν. Ἡ Κ. Χιλ δὲν εἶναι διδάσκαλος ἢ διευθύντρια, ἀλλὰ μήτηρ, ἀεννάως διπλασιαζομένη διότι ἀεννάως εὐρίσκει αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς ὁροφάς, εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας, εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ παρθεναγωγείου, πανταχοῦ παροῦσαν, πανταχοῦ ἐπιτηροῦσαν καὶ διατάττουσαν, ἐνθαρρύνουσαν καὶ ἐπιτιμῶσαν, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ ἀγαπωμένην διὰ τὸ ἀνεξίκακον αὐτῆς.

Τῆς Κ. Χιλ τὸ σχολεῖον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα· εἰς νηπιακόν, ἐν ᾧ φοιτῶσι καὶ ἀρρενα κατωτάτης ἡλικίας, καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον τῶν κορασίων. Τὸ νηπιακόν εἶναι τῶν ἀληθοῦς ἀγωγῆς ὑπόδειγμα, καὶ ἀποροῦμεν διὰ τί οἱ διευθύνοντες τὰ ἡμέτερα νηπιακὰ σχολεῖα δὲν ἐφρόντισαν νὰ παραδειγματισθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τὸ παιδαγωγικόν μέρος ἐκτελεῖται μετὰ πλείστης ὁσῆς νοημοσύνης καὶ ἐπιδεξιότητος.

Εἰς τὸ ἀνώτερον σχολεῖον διδάσκεται ἡ Ἑλληνικὴ, ἡ Ἀγγλικὴ, ἡ Γαλλικὴ, ἀριθμητικὴ, γεωγραφία, ἱστορία ἱερὰ τε καὶ κοσμικὴ, καὶ ἡ κατήχησις τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ὑπὸ ἱερέως ἀνήκοντος εἰς τὸν ἡμέτερον κλῆρον. Γυμνάζονται δὲ τὰ κοράσια καὶ εἰς χειροτεχνήματα, καὶ εἰς μουσικὴν, καὶ εἰς ζωγραφικὴν, ὡς καὶ εἰς τὰ καθήκοντα ἅτινα μέλλουσι νὰ καταστήσωσιν αὐτὰς χρηστάς συζύγους, χρηστὰς μητέρας, καὶ καλὰς οἰκίαν κυβερνητρίδας.

Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο δημοσίᾳ. παρόντων ὄλων τῶν διδασκάλων τοῦ παρθεναγωγείου, τῶν γονέων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων καὶ ξένων. Τὰ δὲ κοράσια ἔδωκαν ἐν γένει δειγμάτων ἐπιδόσεως.

Πλὴν τοῦ παρθεναγωγείου τούτου ἡ Κ. Χιλ διατηρεῖ καὶ διευθύνει καὶ ἄλλο παιδαγωγεῖον ὅπου φοιτῶσι δωρεάν ὑπὲρ τὰ τριακῶσια πτωχὰ παιδιά, διδασκόμενα ἐπίσης ὑπὸ Ἑλλήνων διδασκάλων.

ΒΙΟΣ

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΜΕΔΙΚΩΝ.

—ο—

Ὅποια καὶ πότε καὶ ποῦ ὑπῆρξεν ἡ ἐνδοξὸς τῶν Μεδίκων οἰκογένεια, οὐδεὶς καὶ τῶν ἄκρω δακτύλῳ γευσαμένων τῆς ἱστορίας ἀγνοεῖ· οὐδὲ ὑπάρχει τις ἀναμιμνησκόμενος τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῆς, πρωτίστης μεταξὺ τῶν ὀργάνων δι' ὧν διωχτεύθη ἀνά πᾶσαν τὴν τότε βάρβαρον Εὐρώπην ὁ πρόσφυξ τοῦ Βυζαντίου πολιτισμὸς, καὶ μὴ αἰσθανόμενος ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην. Τοιαύτης δὲ εὐγνωμοσύνης ὀφειλέται οὐ σμικροὶ εἴμεθα καὶ οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς, διὰ τὴν φιλόφροναν δεξίωσιν ἧς ἔτυχον παρὰ τοῖς Μεδίκοις οἱ φεύγοντες τὴν μάχαιραν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν πατέρες ἡμῶν, ἵνα σώσωσιν οὐχὶ ἑαυτούς, ἀλλὰ τὰ ἱερὰ ζώπυρα τῆς ἑλληνικῆς σοφίας. Χάρις τῇ φιλομούσῳ προστασίᾳ τῶν Μεδίκων, πολλὰ συγγράμματα τῶν προγόνων ἡμῶν διατηρηθέντα περιῆλθον μέχρις ἡμῶν, καὶ οἱ Λασκάρεις καὶ οἱ Ἀργυρόπουλοι καὶ οἱ Γεμιστοί, οἱ μελωδοὶ οὗτοι κύκνοι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἠκούσθησαν διδάσκοντες ἐν Ἰταλίᾳ, ὡσεὶ γόον ὕστατον, τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τὰ θεῖα τοῦ Ὀμήρου ἔπη.

Τοιαύτην εὐγνωμοσύνην αἰσθανόμενος καὶ ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ διατρίβων συμπολίτης ἡμῶν, οὗτινος παραθέτομεν τὴν ἀγγελίαν, ἐπεχείρησε τὴν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ μετάφρασιν τοῦ Βίου Λαυρεντίου τοῦ ἀπὸ Μεδίκων. Μαθητῆς τοῦ Ἀργυροπούλου (*) ὁ Λαυρέντιος διεκρίνετο διὰ σπανίας εὐγλωττίας, διὰ παιδείας οὐ τῆς τυχοῦσης, καὶ διὰ τοιαύτης γενναιότητος, ὥστε ἐπωνομάσθη Μεγαλοπρεπής. Κατέλιπε δὲ καὶ γόνους λαμπροὺς, Λέοντα τὸν Γ', καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἡγεμονεύσαντας Πέτρον καὶ Ἰουλιανόν.

Ὡς λέγει καὶ ὁ Ἕλληνας μεταφραστῆς, ὁ βίος τοῦ Λαυρεντίου γραφείσθε περι τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ Οὐ. Ροσκόη, γνωστοῦ ἱστοριογράφου τῆς Ἀγγλίας, ἐπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης καὶ μεθηρμηνεύθη εἰς πολλὰς ἄλλας γλώσσας. Ὁ Κ. Θυρότος μετέφερεν αὐτὸν εἰς τὸ Γαλλικὸν ἰδίωμα κατὰ τὸ 1799 ἔτος.

Οἱ ἀναγνώσται τῆς Πανδώρας, γνω-

(*) Ἰδε Πανδώρας φυλᾶδιον 137.

ρίζοντες τὸν μεταφραστὴν ἐκ πολλῶν αὐτοῦ ἔργων δημοσιευθέντων διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος, θέλουσι βεβαίως πεισθῆ μεθ' ἡμῶν ὅτι διὰ τῆς προκειμένης μεταφράσεως πλουτισθήσεται ἡ νεωτέρα ἡμῶν φιλολογία. Ὁ Κ. Παρμενίδης μετέφρασε πρὸ ἐτῶν μετ' ἐπιτυχίας καὶ τὸν Λάτκαριν τοῦ ἐνδόξου φιλέλληρος Βιλεμαίνου.

Ἰδοὺ ἡ ἀγγελία

« Οἱ μετὰ λύπης φέροντες εἰς τὴν μνήμην τὴν κατὰ τὸν 15. αἰῶνα ἐπεληθούσαν καταστροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀυτοκρατορίας δὲν λησμονοῦσι βεβαίως, ὅτι εὐάριθμοι λόγοι Ἕλληνες, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, κατέφυγον εἰς τὴν Ἰταλίαν. Πρὸς ἀνταμοιβὴν δὲ τῆς φιλοξενίας, τὴν ὁποίαν ἐκεῖ περιέτυχον, ἐδίδασκον τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ οὕτω διέδωκαν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Εὐρώπην.

» Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ περικλεῆς οἰκογένεια τῶν Μεδίκων, ἡγεμονεύουσα κατὰ τὴν Τοσκάνην, οὐ μόνον περιέβαλεν ἀξιοπρεπῶς τοὺς ἐνδόξους τούτους φυγάδας, ἀλλὰ καὶ πολῦτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα διὰ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ περὶ τὰς ὠραίας τέχνας ζήλου τῆς πανταχόθεν συνέλεγε καὶ διέσωζεν. Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Λαυρεντίου τοῦ Μεδίκου τοῦ ἐπικαλουμένου Μεγαλοπρεποῦς ἡ λαμπρὰ πόλις τῆς Φλωρεντίας μετωνομάζετο Νέα Ἀθήνηαι.

» Τὸν βίον τοῦ ἐνδόξου τούτου καὶ φιλέλληρος πολίτου τῆς Φλωρεντίας συνέγραψεν εἰς τῶν δοκιματέρων ἱστορικῶν τῆς Ἀγγλίας ὁ William Rose, καὶ τὸ ἀξιόλογον τούτο σύγγραμμα μετεφράσθη εἰς πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν. Τὴν μετάφρασιν αὐτοῦ ἐπιχειρήσθαι ἐκ τῆς ἐνδεκάτης ἐν Λονδίῳ ἐκδόσεως, καὶ σκοπεῖων ἤδη τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς πέποιθα, ὅτι προσφέρω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν ὠφέλιμον ἄμα καὶ τερπνὸν βιβλίον, καὶ παρακαλῶ τοὺς Ὁμογενεῖς μου ἵνα μὲ συνδράμωσι πρὸς τύπωσίν του.

» Τὸ ἔργον τούτο, περιλαμβάνον τεσσαράκοντα πέντε περίπου τυπογραφικὰ φύλλα, θέλει διααιρεθῆ εἰς δύο τόμους. Μέρος τοῦ δευτέρου τόμου θέλει περιέχει ἐκλογὴν νεωτέρων ποιημάτων μου.

» Ἡ τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς δραχ. 10.

» Μάντσεστερ. 15 Μαΐου 1856.

» Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ ».

ΔΙΑΦΩΡΑ.

— 0 —

ΝΕΑ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΥ. Πίθος ἐμπεριέχων πολῦτιμα εἶδη καὶ μεταφερόμενος

διὰ τῶν σιδεροδρόμων τῆς Πρωσίας, φθάσας εἰς τὸν πρὸς ἄν ὄρον εὐρέθη πλήρης ἀντὶ τῶν ῥηθέντων εἰδῶν ὑπὸ ἄμμου. Διορισθεὶς δὲ πραγματογνώμων ὁ διάστημα μικρογράφος Κ. Ἐχρενβέργος ἐζήτησε νὰ τῷ παρουσιάσῃ τοὺς ἀμμοδόχους ὄλων τῶν σταθμῶν δι' ὧν διήλθε ὁ περὶ αὐτὸ ὁ λόγος πίθος. Λαθὼν δὲ αὐτοὺς ὑπέβαλε τὴν ἐμπεριεχομένην ἄμμον εἰς ἀκριβῆ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασιν, καὶ ἀνεκάλυψε τὴν ὁμοιότητα ἢ μᾶλλον τὴν ταυτότητα τῆς ἐν τῷ πίθῳ ἄμμου μετὰ τῆς ἐν τῷ ἀμμοδόχῳ ἐνὸς τῶν σταθμῶν. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης διετάχθησαν παραχρῆμα αἱ ἀπαιτούμεναι δικαστικαὶ ἀνκρίσεις, καὶ οὕτως ἀνεκαλύφθησαν οἱ αὐτουργοὶ τῆς κλοπῆς.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΑΣ

ΠΙΟΣ Θ'. Διαρκούντος τοῦ ἐν Ταυρίδι πολέμου, εἰς τῶν ἐκεῖ Γάλλων στρατιωτῶν ἐπέστειλε πρὸς φίλον του συστρατιώτην εἰς Ῥώμην, περιγράφων αὐτῷ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, καὶ παρακαλῶν αὐτὸν ἵνα μεταβῆ ὅσον τάχος παρὰ τῷ Ἀκρω Ἀρχιερεῖ καὶ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ ἱεουργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ταυρίδι Γαλλικοῦ στρατοῦ. Σπεύσας δὲ οὗτος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ φίλου του μετέβη ἀμέσως εἰς τὸ Οὐατικανὸν ὅπου διαμένει ὁ Πάπας, καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ θυρωροῦ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν Μακαριότητά του. — Εἰπέ μοι, ἠρώτησεν ὁ θυρωρὸς, ἔλαβες προηγουμένως τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῆς;

— Ὡ ἀδελφέ! ἀπάντησεν ὁ στρατιώτης, ὅλα ταῦτα εἰσὶ καλὰ καὶ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς μεγιστάνους καὶ ἀξιωματικούς, ἀλλὰ δι' ἀπλοῦν στρατιωτῶν ὅποιος ἐγὼ πρὸς τί αὐταὶ αἱ διατυπώσεις; Ὁ θυρωρὸς ὁμῶς ἀντίστατο· ἐπιμένοντας δὲ τοῦ στρατιώτου, ἠνγκάσθη νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρμόδιον θαλαμηπόλον τοῦ βσιλεύοντος. Ἀρχιερεῖως, ὅστις ἀκούσας τὴν αἴτησιν τοῦ στρατιώτου τῷ ἀπεύθυνε τὰς αἰτᾶς τοῦ θυρωροῦ παρατηρήσεις. Ἀλλ' ὁ Γάλλος αὐθόλως ἐ-εἶθετο, ὥστε ὁ θαλαμηπόλος ἠναγκάσθη ν' ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Πάπαν· οὗτος δὲ περιεργία φερόμενος διέταξε νὰ παρουσιάσῃ τὸν Γάλλον πρὸς αὐτόν. Ἐλθὼν ἐνώπιον τοῦ Πάπα ἔμεινεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄρθιος καὶ ἀκίνητος ὡς στῆλαι, ὡς εἰ εὐρίσκετο εἰς στρατιωτικὴν παράταξιν, εἶτα ἀναβιβάσας τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον κατὰ τὸ στρατιωτικὸν ἔθος. — Πάπα μου (mon Pape), εἶπε, ἰδοὺ ἐπιστολὴ ἧτις σὲ ἀφορᾷ, λάβε τὴν καλοσύνην ν' ἀναγνώσῃς αὐτήν, καὶ νὰ μοὶ δώσῃς ἀπάντησιν. — Ἐδῶκε δὲ τῷ Ἀρχιερεῖ τὴν ἐπιστολήν τοῦ ἐν Ταυρίδι φίλου του, καὶ συγχρόνως ἐξαχχῶν ἐκ τοῦ κόλπου μικρὸν τι ἀργυροῦν νόμισμα ἐπρόσφερεν αὐτὸ πρὸς τὸν Πάπαν. Ἀναγνοὺς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐπιστολήν. — Τέκνον μου, ἀπεκρίθη, εὐχαρίστως θέλω τελέσει τὴν αἴτησιν τοῦ φίλου σου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ παρευρεθῆς καὶ σὺ εἰς τὴν ἱεουργίαν καὶ νὰ κοινωνήσῃς τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Τὸ δὲ νόμισμα τὸ ὁποῖον